ఆనందోబ్రహ్మ నుంచి ఒక కవిత

పెదవి అంచున పేరుకున్న నిశ్శబ్దం అందంగా చెదిరే వేల -
తీరం చేరిన అనందాన్ని తన తరగల
తరంగిణీ న్రుత్యంతో మాత్రమే చూసి
తరంగం మమమౌతుందెందుకని?

కనురెప్ప పరదాల చాటు నుంచి వచ్చే సందేశం
మనసు చెరే లోపలో సందెహమవుతుందెదుకది?

నా కలలకి కథావస్తువా! నీకెలా చెప్పను?
నీ ముంగురుల కదలికలో నాకు ప్రపంచం కనబడుతుందని
నీ కనురెప్పల చప్పుళ్ళలో నాకు వేదం వినబడుతుందని!

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ ”ఆనందోబ్రహ్మ” నుంచి